

„Când scrii despre femei trebuie să-ți înmoi pana în culorile curcubeului” (Denis Diderot)

Încă din cele mai vechi timpuri, femeia a reprezentat idealul frumuseții, gingășiei, purității, sensibilității și rafinementului. Ea este simbolul celor mai alese virtuți ale naturii, iar adevărata natură a femeii este Iubirea, legea fundamentală a Universului.

În actul său creator, Dumnezeu ne descoperă ideea divină în crearea femeii. În universul format Dumnezeu crează bărbatul, pe Adam... dar, i se pare incompletă creația sa pentru că Adam era singur. Dumnezeu spune: „Nu este bine ca omul să fie singur” și adaugă: „Să facem ajutor pentru el ca să fie asemenea lui”. Iată hotărârea divină: femeia nu-i este inferioară bărbatului, pentru că „ea este trup din trupul său și os din oasele sale”.

Creștinismul a ridicat femeia și a așezat-o în toată vrednicia ei de ființă creată după chipul lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel precizează: „nu mai este parte bărbătească și parte femeiască”, fiindcă „toți una suntem în Hristos Iisus” iar Sfântul Ioan Gură de Aur îndeamnă bărbatul: „Știind că femeia e slabă, să-și dea toată silința să fie îngăduitor cu ea, ca să-i alunge supărarea și să strângă legătura păcii și unirii”.

Cea mai mare misiune pe care o are femeia este rolul ei de a fi mamă, dar și „liman al bărbatului”. Sfântul Vasile cel Mare spunea: „Dați-mi mame creștine și voi schimba fața lumii”.

Maria, femeia simplă născută din Ioachim și Ana, ajunge Născătoare de Dumnezeu, purtând în pântecele ei pe Fiul lui Dumnezeu. Maica Domnului urcă așa de mult pe scara ierarhică încât ajunge, după Dumnezeu, cea mai curată și mai cinstită dintre toți îngerii, mucenicii, cuvioșii, monahii și toți cei ce au dus o viață plăcută înaintea lui Dumnezeu.

Maica Sfântă este modelul oricărei mame. Sfântul Apostol Luca, știm prin tradiție, că a fost cel dintâi care a pictat-o. Maica Domnului cu Pruncul în brațe a devenit modelul absolut al reprezentărilor artistice care au ca temă „mama și copilul”.

Rafael Sanzio (1483-1520) a pictat numeroase compoziții în care apare figura Fecioarei Maria în diferite ipostaze. „Madonna della Sedia” este una dintre cele mai renumite picturi ale lui Rafael.

Compozitorul Franz Schubert (1797-1828) a compus unul dintre cele mai frumoase imnuri de slavă dedicat Fecioarei Maria, un imn plin de emoție și înălțătoare trăiri spirituale, iar poetul Silvio Pellico (1789-1854) iată ce ne povățuiește: „Depărtează-ți pașii de cei ce nu onorează în femeie pe propria lor mamă. Fii mândru de această considerație ce o ai față de demnitatea feminină, ocrotind pe cea care ți-a dat viață, pe surorile tale, iar într-o bună zi pe aceea fință care va căpăta titlul de mamă a copiilor tăi”. De la origine și până în prezent femeia a fost muza pentru poeți și scriitori. Sculptorii au încercat să o eternizeze în piatră, iar pictorii au căutat să-i surprindă sufletul pe pânză pentru posteritate. Rabindranath Tagore credea că femeile se împart în mame și iubite. Primele „semănând cu anotimpul ploilor, te hrănesc, au grijă să-ți fie bine, mergând până la sacrificiu pentru a te mulțumi, celelalte asemănându-se cu primăvara, sunt dulci, misterioase, trezindu-ți „valuri de sânge”.

În creația eminesciană chipul angelic al femeii este ridicat la gradul de simbol, o adorație care, depășind obișnuitul vieții, trece în absolut.

...Venere, marmoră caldă, ochi de piatră ce scânteie,

Braț molatic ca gândirea unui împărat poet,

Tu ai fost divinizarea frumuseții de femeie,

A femeii, ce și astăzi tot frumoasă o revăd.

Mihai Eminescu - „Vreme și Madonă” (1876)

Iată cum vede Jean Jacques Rousseau (1712-1778) rolul femeii în societate: „Întreaga educație a femeii trebuie să aibă în vedere bărbatul. Femeia trebuie să placă, să-i fie de folos, să se facă iubită și stimată de el, să-l crească, de când era mic, să-l îngrijească când se face mare, să-l consoleze, să-i facă viața plăcută și ușoară: acestea au fost îndatoririle femeii din toate timpurile”.

Maica Tereza

Neoliticul a fost o perioadă din istorie în care femeia a jucat un rol principal. Matriarhatul caracterizându-se prin respectul arătat femeii, femeia fiind cea care dă viață și totodată o susține. Cu timpul s-a impus societatea patriarhală bazată pe rațiune și nu pe simțire.

În Grecia antică, femeia a fost situată pe o poziție de subordonare și dependentă față de bărbat, acesta considerând-o cu un nivel de inteligență puțin mai ridicat decât cel al copiilor. Cu toate acestea au existat nenumărate femei care prin însușirile lor au reușit să se impună. Un exemplu - poeta Sapho.

Mitologia greacă ne spune povestea amazoanelor femei neînfricate care luptau cu dârzenie. Unele povești susțin că ele și-ar fi tăiat un sân pentru a putea folosi mai ușor arcul și sulițele.

În Iliada, acestea purtau supranumele de Antianeirai, adică „cele care luptau cu bărbații”.

În Roma antică, femeia din clasa superioară avea drept valori căsătoria, casa și familia. O femeie singură pe stradă era considerată sclavă, prostituată sau concubină. Sclavele nu aveau dreptul să se căsătorească, relațiile sexuale fiindu-le permise doar în sens de procreere.

Egiptul antic a oferit femeilor o poziție socială avantajoasă. Egiptenii acceptau teoretic egalitatea dintre femeie și bărbat. Poziția socială a tatălui sau a soțului determină poziția socială a femeii, care dobânda drepturi egale cu ale bărbatului prin consfințirea căsătoriei.

În Evul Mediu, cea mai de preț virtute pentru femeie era considerată virginitatea despre care se spunea că este „calea de aur a vieții”, căsătoria fiind „calea de argint”.

Existau doar două alegeri respectabile: soția supusă sau călugărița dedicată religiei, însă admiterea în biserică era permisă doar celor care dispuneau de o zestre considerabilă, majoritatea femeilor din Evul Mediu nu erau nici soții supuse, nici călugărițe, datorită faptului că, în interiorul căsătoriei, munceau umăr la umăr cu bărbatul lor.

Marie Curie

Mai târziu, în Evul Mediu, în mediul urban femeile au avut acces la educație dar acest lucru nu le permitea să profeseze.

Femeile din România s-au bucurat în decursul istoriei de mai multe drepturi decât femeile din alte părți. În evul mediu românesc au existat femei care au condus efectiv țările române medievale (Doamna Chiajna) iar nevestele domnitorilor din principate aveau un buget propriu („cămara doamnei”) din care înzestrau mănăstiri, biserici și fete sărace, aveau o pecete proprie și știau să scrie. Aveau drepturi consfințite prin lege, aveau dreptul să dețină pământ, să se ocupe de negustorie și de multe ori erau mai bogate decât soții lor.

Schimbarea fundamentală în condiția femeii s-a produs în epoca revoluțiilor burgheze prin înlăturarea vechilor structuri feudale și prin recunoașterea egalității în drepturi a tuturor oamenilor.

Dincolo de grija căminului, a creșterii și educării copiilor, femeile sunt alături de bărbați în momentele cruciale ale vieții. Femeile comunică și rezolvă conflictele mult mai ușor decât bărbații, pentru că ideea de colaborare se bazează pe comunicare.

„Al treilea război mondial poate fi evitat numai dacă va apărea suficientă energie feminină pentru a o echilibra pe cea masculină. Altă cale nu este. Nu marșurile pacifiste, nici protestele împotriva războiului. Energia masculină vorbește despre pace, dar se pregătește de război. (OSHO-„Cartea despre bărbați”).

Istoria cunoaște femei puternice care vor dăinui multe veacuri pentru contribuția lor la anumite evenimente marcante.

Iată: Cleopatra, regina Egiptului, considerată cea mai frumoasă femeie din lume, a reușit să evite cucerirea romană și a reușit să prindă în mrejele sale pe doi dintre cei mai puternici bărbați de atunci: Cezar și Marc Antoniu.

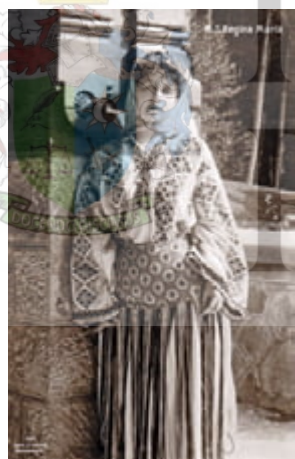
Ioana D'Arc, personalitate feminină în istoria Franței, celebră pentru viziunile sale, supranumită Fecioara din Orleans deoarece eliberează orașul de sub stăpânirea englezilor, a avut un sfârșit tragic, moare arsă pe rug.

În istoria românilor, regina Maria, pe lângă regele Ferdinand, a reușit să dea o față nouă și biruitoare României.

Marie Curie, considerată cea mai cunoscută femeie savant, ea a descoperit metalele poloniul și radiul.

Pe plan religios, Maria Tereza și-a dedicat întreaga viață îngrijirii bolnavilor și săracilor din țările defavorizate.

Prințesa Diana, deasemenea, se numără printre cele mai importante femei din istorie.

Regina Maria

Desigur, sunt și personalități care au rămas în istorie în domeniul artistic, în domeniul creativ precum: Marilyn Monroe, Edith Piaf, Coco Chanel care spunea: „O fată trebuie să fie două lucruri: clasică și fabuloasă”).

În lumea sportului gimnasta Nadia Comăneci este cea mai cunoscută româncă din lume după ce a obținut zecele perfect.

„Femeia va trebui, mai mult decât bărbatul, să se străduiască să se desăvârșească deoarece prin desăvârșirea ei va produce desăvârșirea acestei lumi, prin transformarea ei conștientă se va produce transformarea benefică a întregii lumi” spune psihologul Svetlana Sauciuc.

Femeia, această forță feminină o întâlnim peste tot: femeia-mamă, femeia-soră, femeia-iubită, femeia-soție, dar și femeia-om politic, femeia-director, femeia-om de afaceri.

Femeia contemporană este tentată de egalitatea în drepturi în domeniul muncii, culturii și al științei. Este entuziasmată de posibilitatea de a obține poziții deținute, până nu de mult, doar de bărbați dar, acest entuziasm, trebuie să fie însoțit și de păstrarea caracteristicilor feminine. O femeie nu trebuie să înceteze, în nicio împrejurare, să fie femeie.

Nadia
Comaneci

„Femeia este cheia naturii. Toate tainele sunt rezumate în ea și când un suflet de femeie s-a deschis, și s-au deschis toate înțeleșurile lumii” (Camil Petrescu).

Emanciparea femeii este de fapt, măsura gradului de civilizație a societății. Femeia de azi, este fără doar și poate, rezultatul a sute de ani de perfecționare.

Mai frumoasă ca oricând, femeia zilelor noastre este mai frumoasă fizic și mai elevată psihic decât femeia din secolele trecute, pentru că este cu mult mai spirituală, iar spiritualizarea materiei reflectă mai bine frumusețea divină.

Una dintre cele mai vechi și stabile forme de comunitate umană o constituie familia, mai precis coexistența relațiilor dintre bărbat, femeie și copii. Familia asigură perpetuarea speciei umane, evoluția și continuitatea vieții sociale.

„Nici unul dintre noi nu va refuza să închine cu cordialitate, un pahar de vin în sănătatea ei, pentru că fiecare a cunoscut personal, a iubit și a respectat pe cea mai bună dintre toate - propria sa mamă!” (Mark Twain).

Se spune că nimeni nu înțelege mai bine o femeie decât o altă femeie. În speranța că această cugetare este un adevăr, urez tuturor femeilor cu ocazia zilei de 8 Martie,

LA MULȚI ANI !

RODICA SUBȚIRELU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*